

ANDRÁS + KERESZT

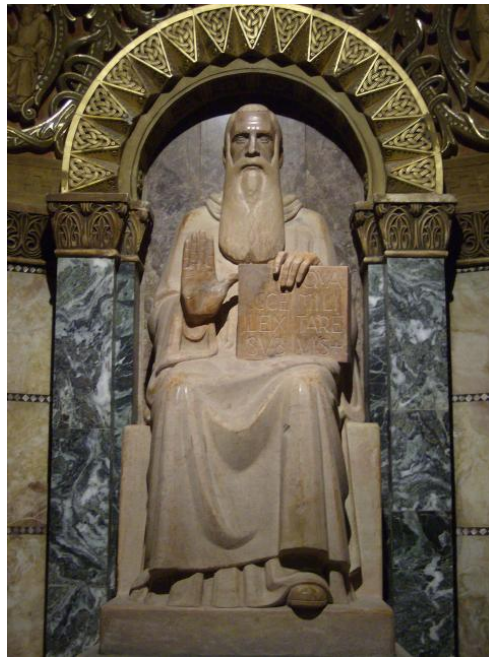
a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

VII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

2010. NYÁR

„Hallgasd meg ó fiam, a mester parancsait, és hajlítsd hozzá szívedet figyelmesen, fogadd a jószágos atya intéseit készségesen, és tettekkel teljesítsd, hogy visszatérj az engedelmesség fáradtságos munkájával ahhoz, akitől elszakadtál az engedetlenség tunyasága által.”

Szent Benedek Regulája: (Prológos)

„Hirtelen felhő támadt és szózat hallatszott a felhőből: Ez az én szeretett fiam, mindenkor őt hallgassátok!”

A színeváltozás evangéliumát választottuk a 7. Szent Benedek Zarándoklat témájának. Öt napon keresztül gyalogoltunk Pannonhalmáról Bakonybélen át Tihanyba. Naponta a bencések imádságait és a rózsafüzért imádkoztuk, illetve kétszer egy órán keresztül csöndben figyelve mentünk az erdőben. Kilencvenfős zarándoklatunk legfontosabb tapasztalata a hallgatás gyógyító hatása életünkre. Hallgatva ráhagyatkozunk a tanítóra, életünk Urára, Krisztusra.

>> folytatás a 2. oldalon >>

„A játszótársam, mondd, akarsz-e lenni, akarsz-e mindig, mindig játszani?”

/Kosztolányi Dezső/

Kezdjük egy játékkal. Mindenki mondjon egy szót, ami először jut eszébe a nyárról! Aztán egy másikat, amelyik gyermekkorra nyarairól jut eszébe. Egyetlen szót lehet választani. Pihenés, szünidő, meleg, Balaton, alvás, vagy munka? Mindenkinek más jut eszébe, mert mindenkinek mást jelent. Remélem, van olyan felnőtt és gyerek, akinek ez a szó jut eszébe: JÁTÉK.

Azt gondolnánk, *játszani csak a gyerek tud*. És csak neki van szüksége játékra. De a szívünk mélyén érezzük, hogy ez nem teljesen igaz. Mi az, amit a játék adni tud? Felszabadultságot, kikapcsolódást, teljes feloldottságot, közösségi élményt, egy kis megállást. Visszahozhatja a gyermeki létállapotot. Felébresztheti bennünk a gyermeket.

A mai pedagógiai írások tele vannak a játék jelentőségével. A gyermek akkor fejlődik egészségesen, ha - megfelelő játékokkal - sokat játszik. A játékot a gyerek elsődleges tevékenységének nevezik. Csodának, titoknak, amelyet még a mai napig nem fedeztünk fel teljesen.

>> folytatás a 2. oldalon >>

Szent Benedek ünnepén

Az ünnepek évről-évre visszatérnek, meghatározott rendben, rítussal, ritmusban. Kihívást jelent számunkra minden ünnep, - rendalapítónké különösen is. Szembe kell néznünk az ünnepen önmagunkkal, hiszen amikor Szent Benedek Atyánkat ünnepeljük, akkor nem csak róla, - rólunk is szó van. Ő eszményeket, életstílust, életformálást rögzített szabályokba. Mi, bencés szerzetesek az ő szabályai szerint szeretnénk a saját életünket formálni. Életünk tele van szokásokkal. A szokások megtartó, megőrző ereje köztudott. Megvannak sajátos istentiszteleti, liturgikus szokásaink, szokása, tradíciója van énekes gyakorlatunknak, közösségünk mindennapi életének. A hagyományaink természetesen a múlthoz kötnek mindannyiunkat. Nélkülük gyökértelenek lennénk. Eszményeink azonban előre mutatnak, a jövő felé fordítanak. Élők-e az eszményeink? Mindenképpen a legfontosabbak közé tartozik: hogy vajon valóban az Istent keressük-e? A Szent Ágostoni „Nem keresnél, ha már valamiképpen meg nem találtál volna” érvényes a mi életünkre is. Amikor föl hagyunk a szüntelen kereséssel, a szó szoros értelmében igénytelenné válunk. Rendkívüli igényességet jelent az Isten keresése: nem elégedhetünk meg akármivel, nem érhetjük be bálványokkal. És mégis: nincsenek-e ott a bálványok az életünkben? Látszat-javak, amelyek sosem pótolhatják az Istent. Az Isten-szolgálatnak semmit elébe ne tegyenek! Szokásainkhoz ragaszkodunk-e, vagy eszményeinkhez? – Mindenki benn Krisztust lássa meg a szerzetes... Vajon életformáló erő-e ez az alapelv a mi számunkra? Eszményeinket mindig csak távolról közelítjük, szokásaink azonban erőfeszítésünk nélkül ránk telepedhetnek. Meg kell találnunk az összhangot a tradíció és az eszmények között, és kell, hogy legyen erőnk mindig a kivonulásra önmagunkból, hogy szárnyaló szívvel járjunk aztán az Úr parancsainak útján! Úgy gondolom, nem csak szerzetesek szívlelhetik meg ezt a néhány mondatot.

Korzenszky Richárd OSB

Játszótársam, mondd...

>> folytatás az 1. oldalról >>

A gyermek élete tele van játékkal. Bármilyen válhat egy perc alatt játékká. „Nincs a gyerekeknek olyan élménye – legyen az kínos vagy kellemes -, amely ne válhatna bármikor egy játék kiindulásává.” (Merei Ferenc-V. Binét Ágnes: *Gyermeklélektan*)

Mai napig foglalkoztat, vajon tudunk-e arról hogy Jézus játszott volna? A teológusok szerint beszélhetünk Isten játékoságáról. Játékoság van a teremtéstörténetben, Jézus példabeszédeiben, kérdéseiben, és tudjuk, hogy Jézus azt mondta, olyanokká kell válnunk, mint a gyermekek, ha meg akarjuk hódítani az Isten országát. Lehet, hogy egy kicsit erős következtetés, de nem azt is jelenti, hogy meg kell tanulnunk játszani? Vagy, hogy újra játszani kell? Milyen is egy gyermek? Olyan, mint aki egyenest az égből jött. Héber szójáték szerint: az eget szopja. Isten képe még torzítatlan benne. A világi okosság, a felnőttek mesterkedései még nem formálták

át. Nem tud még semmiről és semmije sincsen. Hamvas, eredeti és közvetlen. Védetségben él, és mindenestül átadja magát azoknak, akik szeretik. Ámulva néz szét maga körül. Ami rossz, hamar elfelejti, **s mindjárt fölfedez mindenben valamit, aminek örülhet.** Örökké játszik, nem fárad bele napestig. Tudat alatt mindnyájunkban ott él még a hajdani gyermek, ha csak a nevelés, a világ elszűrő hatása máris ki nem ölte belőlünk. Eleahor H. Porter „Az élet játéka” című könyvében Pollyanna a 9 éves kislány megtanítja a felnőtteket egy különleges játékra. E kis regényben nem a felnőttek világa öli meg a gyermeket, hanem fordítva: egy hús-vér gyermek hódítja meg varázsával a felnőttek állig begombolkozott világát - szinte játszva. *Mondanivalója, - hogy öröme születünk a világra - mindig és mindenütt érvényes.* Ennek a kislánynak a játéka könnyű: mindig mindenben találni valamit, aminek lehet örülni. Még akkor is, amikor semmi okunk az öröme

akkor is találhatunk örömet, bizonyítja ez a kis történet. Csak gyakorolnunk kell. Meg kell tanulnunk minden helyzetben, minden velünk történt dologban megtalálnunk azt, aminek örülhetünk. Nem is olyan könnyű! Kívánom mindannyiunknak, hogy ezen a nyáron sokat játszassunk. Mindenkinek kívánom, hogy átélhesse a játék örömeit, azt a felszabadultságot, amit a játék adhat. Remélem, mi leszünk azok, akik ebben a világban az öröm, az optimizmus hirdetői lehetünk, akiken látszik, hogy sok munkával és odafigyeléssel *megtanulták az Élet Játékát játszani.* Szép nyarat kívánok Cs.T.Hanna

Hirtelen felhő...

>> folytatás az 1. oldalról >>

Az idei évben nagy segítséget kaptunk a bizalom megtapasztalásához, megéléséhez azzal, hogy bekötött szemmel hagytuk vezetni magunkat egy zarándoktársunknak a hosszú, ismeretlen erdei ösvényeken. Igazán nagy örömet az jelentett, amikor a „vakság” mellett vezetett és vezető is hallgattak, szavakkal sem segítve a tájékozódást. Hihetetlen volt megtapasztalni, hogy ilyenkor simult legelőzékenyebben lábunk alá az út. A gödrös, köves, kidőlt fás szakaszokon is simábban, könnyebben jutott át az, aki rábízta magát zarándoktársára. A vezető legkisebb kézmozdulataira is tudtunk már figyelni, és ki tudtuk olvasni merre kell mennünk. Nem hagyhatom ki beszámolómból a zarándoklat ideit, nagyon vagány pólóját. Az evangéliumban Jézus színének és ruhájának világosságáról olvasunk. Zátrok Ági szervezőtársunk idénre olyan pólót készített nekünk, ami sötétben fényesen világít, ha előtte a fény feltöltötte. Remélem, a közösségünk, imáink, utunk, ünnepi zarándoklatunk fényessége sokáig erőt és útmutatást ad nekünk, szeretteinknek, munkatársainknak hétköznapijainkban. *Csizmazia Búlcú*

Tovább az Úton

Most kicsit másról szeretnék írni itt, ebben a sarokban, melyben eddig vallásunk szimbólumairól olvashattam a kedves olvasó.

Isten kegyeméből én is eljuthattam sok-sok zarándok fő úti céljához a Szentföldre és Jeruzsálembé, amely több vallás Szent városa. Bevallom, kicsit féltem. Nem csak a hosszú úttól, vagy a repüléstől. Leginkább attól, mi lesz velem ott, egyedül, 50 ismeretlen emberrel összezárva 10 napon át. Felesleges volt a félelmem, mert nem gondoltam a legfontosabbra, utunk céljára. Hiszen ez az 50, egymásnak szinte teljesen ismeretlen ember egy úton, egy közös cél felé haladt abban a 10 napban, amely nem volt más, mint Isten keresése. Emiatt hamar megismertük egymást, és szinte pillanatok alatt közösségé alakult az először még csak együtt utazó társaság. Egy közösséggé, akik Jézus nyomait keresve halkan mormolták az „Úr angyalát” Mária názareti házában, együtt ringatóztak a Genezáreti-tó hullámain, közösen énekeltek a Születés Templomában Betlehemben, akik némán, főlehajtva tudtak végigmenni a Via Dolorosán, kerülve a nyüzsgő árusok tekintetét. Ez a közösség tudta, mit akar, tudta hol van, és hogy miért vesz részt ezen az úton. Ez a közösség, tudta, hogy hazatérve zarándokútjáról, hitben megerősödve halad tovább az úton, Jézust követve. Következő lapszámainkban kis sorozatot indítunk szentföldi zarándokutunk fő állomásairól. *Csizmazia Zsolt*

Égi ajándék

Az óvodában a családi ünnepekről és az ajándékozásról beszélgettünk. Mi az, aminek örülnek az ünnepeket, hogyan kell átadni az ajándékot, mit jelent a meglepetés? Sok kedves történetet mondtak el. Az egyik fiúcska szülei akkor házasodtak össze, amikor ő már óvodás volt, és megértette, hogy az esküvő nagy ünnep. Ezt mesélte: Éva néni, a Jóisten úgy ajándékozta meg az én szüleimet, hogy az esküvő napján nagyon-nagyon sok csillagot rakott az égre, és az olyan szép volt...

Mit felelhettem? Bizonyára nagyon szereti a Mennyei Atya a te szüleidet, ők egymást és téged. *Boksay Györgyné*

Az egyházközségben történt

Ismételten tájékoztatjuk kedves olvasóinkat az egyházközségi hozzájárulás mértékéről és befizetésének többféle módjáról. A Magyar Püspöki Kar körlevele szerint a 2010. évre szóló egyházközségi adó mértéke keresőként háromezer forint. Természetesen mindenki anyagi lehetőségeit figyelembe véve fizethet, ez az összeg tájékoztató jellegű. Keresőnek számít minden havi juttatásban részesülő személy, munkabérből, nyugdíjból élő állampolgár. Nem számít keresőnek az iskolai tanulmányait végző diák. A hozzájárulás befizethető a plébánián igényelhető postai csekken, banki átutalással a **11748069-20057808 számlaszámon**, illetve a remélhetőleg még a nyár folyamán útnak induló egyházközségi adót szedő asszonyoknak. Kérjük segítség, könnyítések a hozzájárulást gyűjtő személyek áldozatos munkáit.

A temetői kereszt felújításáról februárban döntött a képviselőtestület. A pályázaton Fekete Attila csakberényi kőszobrász restaurátor nyerte el a munkát. Ő újította fel a Csokonai ligetben lévő Kis kálvária keresztjeit is. E hónap elején látott munkához. Ennek során magas nyomású vízszaggal tisztította meg a keresztet, majd konzerváló szerrel beitafta azt. Ezután következik az apró szemcsés homokkal történő tisztítás, majd a hiányzó részek kiegészítése. Ígérete szerint július végén már a felújított keresztet láthatják a temetőbe látogatók. A keresztben találtak egy elmosódott, olvashatatlan feliratot és évszámot. Kérjük, azokat a híveket, akik emlékeznek a felirat tartalmára és az évszámra, jelezzék azt az apátság portáján. Jó lenne, ha eredeti állapotában láthatnánk újra a felújított keresztet.

A testület a július elején tartott megbeszélésen foglalkozott a temető részletes geodéziai felmérését és a temető nyilvántartás számítógépes programjának elkészítését végző vállalkozás árajánlatával. A temető jelenleg jó kezekben van, de annak terepviszonyai és a foglalt sírhelyek nem előzetes terv szerint történő elhelyezése megkívánja, hogy a jelenlegi állapotokat rögzítő pontos térképet készítsünk. A térkép és az eltemetettek és a sírokat gondozó hozzátartozók adatait rögzítő nyilvántartás lehetővé teszi az adatokhoz elektronikus úton történő hozzáférést és temetőfejlesztési terv elkészítését is. A testület a megbízás előtt tájékozódik más vállalkozások árairól, egyeztet a temető többi tulajdonosával, összegyűjti a meglévő adatokat, és támogatókat keres a várhatóan 600 ezer-egymillió forint összegű költségek fedezésére.

A Szent Erzsébet Kör kezdeményezésére az Önkormányzat támogatásával és az egyházközségi képviselőtestület közreműködésével indult gyűjtés az árvízkárosultak megsegítésére. Az adományokat a miskolci görög katolikus egyházközség karitász szervezetéhez és az edelényi görög katolikus egyházközséghez juttatjuk el, akik felsőzsolcai és edelényi rászorulókhöz továbbítják. Az elmúlt két héten az általános iskolában leadott tartós élelmiszer és háztartási eszközök, gépek adományokat terveink szerint a jövő héten szállítjuk Miskolcra. Ott tájékozódunk az adományok fogadásának lehetőségeiről és a konkrét igényekről. Ennek alapján tájékoztatjuk a Tihanyiakat a gyűjtés további menetéről. Adományait a rászorulóknak nevében ezúton is köszönjük. *Bakos Péter*

„Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek ...”

Az idén, május 16-án tizenketten bérmálkoztunk. Hat lány és hat fiú. Sokak számára lehet, hogy csak azért volt fontos a Bérmálkozás, mert így már túl vannak rajta. De mi már nyolc éve jártunk együtt hittanra, így tudtuk, kihagyhatatlan számunkra ez az esemény. A Bérmálás előtti vizsgán Richárd atya megkérdezte, hogy mire jó ez? A végén ez volt a válasz: - **Hogy megerősítsük Hitünket!**

Számomra nagyon fontos volt ez az esemény több okból is, és azt hiszem, társaim is így gondolják!
Hegyí Szabolcs

A bérmálás nagyon érdekes volt. Asztrik főapát úr nagyon közvetlenül, kedvesen szólt hozzánk. Az ünnep előtt Maurus Atya nagyon sokat foglalkozott, és jól felkészített bennünket erre a nagy alkalomra. A mise alatt olyan érzésem volt, hogy most már felnőttek számítok az egyházban. A bérmálás után Maurus atya azt kérte tőlünk, hogy ülünk össze néhány este családoknál és beszélgessünk még a bérmálással kapcsolatos dolgokról.

Szerinte egy mise nem volt elég ahhoz, hogy ezt megértsük. Először nálunk gyűltünk össze és tea mellett beszélgettünk arról, kinek mi maradt meg legjobban a bérmálásból. Nekem például főapát úr beszédéből az, hogyan tartsuk a kapcsolatot Istennel. Következő alkalommal egy misét tartott nekünk Maurus Atya. A mise nagyon érdekes volt, mert tényleg nekünk, rólunk, hozzánk szólt. Másnap Adéléknál jöttünk össze. Itt is nagyon érdekesen beszélt nekünk a vallásról, és a hitről. Végül az utolsó beszélgetést Kovács Marciéknál tartottuk, ahol már inkább arról volt szó, ki hogy folytatja útját, milyen gyakran fog templomba járni. Maurus atya még arra kért bennünket, hogy a következő tanévben havonta egyszer ülünk össze beszélgetni. Végül egy közös ajándékkal megköszöntük neki, hogy ilyen sokat foglalkozott, segített nekünk. Számomra nagy élmény volt.
Nagy Levente

2010. máj. 16-án mi is megkaphattuk a Szentlélek a tihanyi Apátságban. Nagy megtiszteltetés volt, hogy Asztrik főapát úr bérmált bennünket. Az időjárás nem kedvezett ennek a napnak, de ez annyira nem zavarta ünneplésünket. A templom gyönyörűen volt feldíszítve. A bérmálással egybekötött mise után a kápolnában kaptuk meg az igényesen elkészített emléklapokat. Az emléklapok átadása után Maurus atyától egy-egy könyvet kaptunk, ami a kereszténységről szól. A bérmálás utáni hetet a Szentlélek jelenlétével töltöttük. Minden este egy osztálytársunk családja látott vendégül minket, szerdán pedig a misén találkoztunk, amit Maurus atya tartott. Maurus atya rengeteget segített minket abban, hogy „felnőtt kereszténnyé válhassunk. Nagyon jó érzés volt ott állni főapát úr előtt és megkapni a Szentlélek!
Kovács Beáta

Kicsi róka s kicsi cikk

Székelyföldön hallottam egy ravasz és kicsi ügyes hasonlatot. Rövid és velős, nincs mit feleslegesen magyarázni a dolgot. A bűn olyan, mint a kicsi róka. Kis korában, amikor még olyan aranyos, s kicsi édes, befogadjuk. Simogatjuk, etetjük, nevelgetjük s játszunk vele, s ő is játszik velünk.

Amint aztán felcseperedik, s a kis rókából nagy lesz, már ő esz meg münket, s már csak ő játszik velünk. S akkor aztán kergethetjük, s futhatunk utána, már nem tudjuk elkapni. S akkor aztán nekünk (S)annyi.

BöbeSanyi

Hittanos találkozó 2010. Várpalota

Idén, június 5-én került sor a Veszprémi Főegyházmegye kiválóan szervezett hittanos találkozója, amelyre közel 500 fiatal gyűlt össze. A gitáros szentmisét Márfi Gyula érsek atya mutatta be, aki szentbeszédében magyarságtudatra, és a haza szeretetére buzdította a jelenlévőket. A programok között szerepelt a Trianon Múzeum és a várpalotai Thury-vár megtekintése is. Nagy sikert aratott a Néri Szent Fülöp életét feldolgozó „Legyetek jók ha tudtok” című szindarab bemutatója a várpalotai hittanosok előadásában. Ez a rendezvény a főegyházmegyei hittanverseny záró találkozója volt, amelyen jó eredménnyel szerepeltek tihanyi hittanosaink is. Köszönjük a felkészítő hitoktatók egész éves, fáradságos munkáját.

Csizmazia Zsolt

A jelzőlámpa

A nagymama, unokája kezét fogva belépett a templomba. Megkereste a piros fényt, amely Jézus oltárát jelezte. Letérdelt és elkezdett imádkozni. Az unoka ránézett a nagymamára, aztán a piros fényre, majd ismét a nagymamára. Egyszer csak kifakadt: - Hé, nagymama! Amikor majd zöldre vált, kimegyünk, ugye? Ez a fény sosem lesz zöld. Megállás nélkül arra szólít: Állj meg! Ez a szikla. Az egyetlen szikla, amelyhez az emberi lények odaköthetik magukat. Az egyetlen állomás, ahol megpihenhetünk. "Gyertek hozzám mindannyian, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok - én megkönnyítlek titeket." Jézus egyetlen prédikációja: "Térjete meg, mert Isten országa eljött közétek." Közöttünk van. De hányan vesszük észre?

Bruno Ferreo

Programok a Tihanyi Bencés Apátságban

2010. III. negyedév

Tetőtéri esték:

Szeptember 17. 18.00

Romhányi Balázs közzgazdász

Mit ér nekünk az Euro?

Kiállításmegnyitó:

Július 24. 11.00

A Herendi Porcelánmanufaktúra kiállítása

Megnyitja: Korzenszky Richárd OSB

Augusztus 28. 16.00

Korniss Péter fotóművész kiállítása

Megnyitja: Sára Sándor filmrendező, fotóművész

Zarándoklat Andocsra:

Szeptember 4-5.

Imádság a magyarságért:

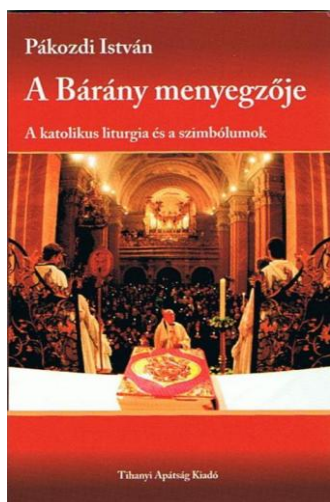
Szeptember 11.

Könyvajánló

Az apátság két új kiadványát szeretném a kedves olvasók figyelmébe ajánlani. Az egyik a már hagyományosan minden évben megjelenő és nagy sikert aratott apátsági asztali naptár jövő évre, „Keresd a békét” címmel. Jó szívvel ajánljuk otthoni használatra, vagy

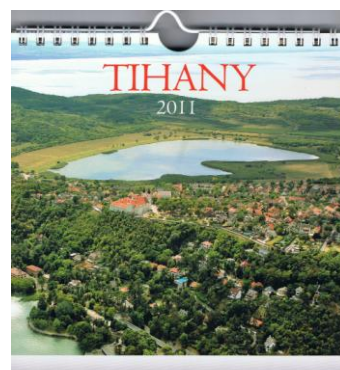
ajándékba egyaránt. A másik Pákozdi István atya könyve, amely a kereszténység szimbólumait bemutató könyv, „A Bárány menyegzője” címmel. Nagyon hasznos, jól kidolgozott kiadvány. Bátran merem ajánlani minden kedves olvasónknak.

Pákozdi atyát jól ismerik a tihanyi hívek, hiszen többször találkozhattunk vele a 10 órás szentmiséken. Legutóbb múlt vasárnap

láthattuk őt a nagymisén. A kiadványok megvásárolhatók az apátság kegytárgy üzleteiben.

Csizmazia Zsolt

KERESD A BÉKÉT!
SUCHE FRIEDEN!
STRAIN AFTER PEACE!
ИЩИ МИРА!

Hangversenyek:

Augusztus 26-ig minden csütörtökön
19.30-kor orgonahangverseny

Augusztus 13. 18.00 Kaláka Koncert

Szeptember 19. Az ELTE Bartók Béla
Ének- és Zenekarának koncertje

✠ Keresztelések:			
2010. május 2.	Petra	(Izsák Péter és Baranyai Zsuzsanna gyermeke)	
2010. július 3.	Benedek	(Stáhl Krisztián és Büki Renáta gyermeke)	
☼ Házasságkötés			
2010. május 8.	Kötél József és Kovács Csilla		
2010. május 22.	Farkas Imre és Schöffler Diana		
2010. május 19.	Meszlényi Lajos és Kirschner Viktória Anna Regina		
2010. május 29.	Sütő Barnabás és Pócsik Szilvia		
2010. június 26.	Somodi Árpád és György Nóra Erzsébet		
✚ Halottaink:			
2010. május 14.	Dobos Anna	Botka Ferenc özvegye	élt: 86 évet
2010. június 3.	Kövágó Pál		élt: 61 évet
2010. június 23.	Szentgyörgyi Éva		élt: 68 évet
2010. július 3.	Tóth Teréz Júlia	Kiss Ferenc özvegye	élt: 78 évet

A Tihanyi Római Katolikus Egyházközség időszaki lapja

A kiadásért felelős:
Dr. Korzenszky Richárd
Szerkesztik:
Bartus Sándor
Csizmazia Zsolt
Cs. Török Hanna

Tihanyi Bencés Apátság

2010. Erdély éve ☺

Ezen a nyáron ismét lehetőséget kaptunk, hogy elutazzunk barátainkhoz Székelyudvarhelyre. Nagyon régóta vártam már ezt a napot, hogy lelkesen, izgatottan, csomagokkal megpakolva szálljunk fel a buszra. Mindenki kíváncsian találgatta, milyen meglepetéseket tartogat számára az elkövetkező egy hét. A hosszú utazás után megérkezve Székelyudvarhelyre nem törődünk semmi mással, csak az ott várakozó, rég nem látott barátainkkal. Gyorsan felelevenedtek a régi emlékek, és új mesékkel is szórakoztattuk egymást, hiszen nehéz 1 évet bepótolni 1 hét alatt. A következő pár napban sok érdekes helyen jártunk. Számomra a legemlékezetesebb a Madarasi Hargita és a Tőzegláp volt. A Hargita csúcsán állni olyan érzés volt, mintha a világ tetején egyensúlyoznánk. Amerre csak néztünk, hegyekbe, erdőkbe, legelésző tehenekbe botlott a tekintetünk. Olyan volt, mint egy festmény. Színes, természetes, magával ragadó. A Tőzeg Láp pedig..., hát igen, azt hiszem, ez volt az utazás legvizesebb, legbosszantóbb és egyben legmókásabb élménye. ☺ Nehéz leírni milyen érzés, amikor bokáig süllyedsz a vízben és közben még az eső is csepereg. Én nagyon élveztem, és mosolyogva hallgattam mások bosszankodását. Sajnos ez az egy hét hamar eltelt. Tudtuk, hogy így lesz, mégis váratlanul ért. Nehezen, fájó szívvel, könnyes szemmel búcsúztunk el egymástól, biztatásként pedig csak annyit suttogtunk: „Ne aggódj, még találkozunk!” És én tudom, hogy ez így lesz, hogy ezt a barátságot nem veheti el tőlünk senki!!! Mindent köszönünk!!

Csizmazia Luca

A Nyergesetűn keresztet állítottunk a székely hősök emlékére.

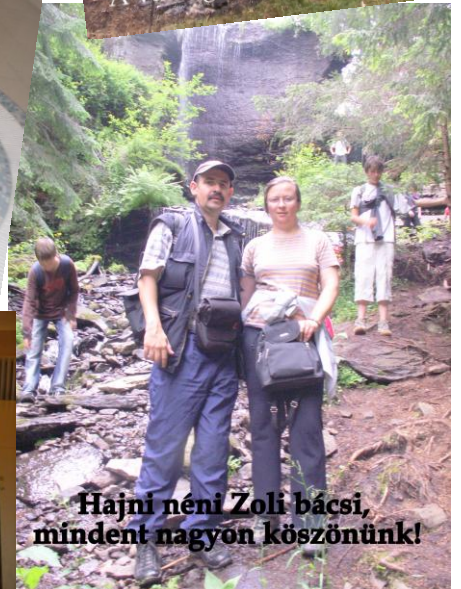
A Varsági krumplitokány

Csemátóni pihenő

Egy kis lazítás férfimódra!

Hajni néni Zoli bácsi, mindent nagyon köszönünk!

Erdély ismét

Nagy izgalommal vártuk, hogy szerda éjjel Erdélybe utazhassunk. A fárasztó buszozás után régi barátainkkal találkoztunk. A sepsiszentgyörgyi Székely Múzeumban, háromszéki vidékekben, a Hargita csodálatos tájaiban és lápos területeiben is gyönyörködhattunk. Kedden Tamási Áron szülőházát tekinthettük meg. Ezúton szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik közreműködtek, hogy élményben gazdag kiránduláson vehettünk részt!

Bakos Dorottya

ERDÉLYI LAP 2010.

AZ UDVARHELYI SZENT MIKLÓS PLÉBÁNIA
RÓZSA REBEKA RAJZA

A 2010. június 17-23. közötti erdélyi kirándulás résztvevői hálás szívvel köszönik erdélyi barátainak, különösen a Nagy házaspárnak a szíves vendéglátást! Külön köszönet azoknak a tihanyi támogatóknak, akik segítségével nélkül nem jöhetett volna létre ez a baráti kapcsolatokat tovább erősítő kirándulás.

Köszönjük a Tihanyi Bencés Apátságának, Tihany Község Önkormányzatának, Aradi Istvánnak és Salánki Sándornak az önzetlen, segítő támogatást!

Kedves Tihanyi barátaink!

Kedves barátok, haverok, vendégek, utazók és Zsolti bácsi!

Klassze volt, hogy eljöttök és, hogy megajándékoztok atlétikával, szeretetükkel! Nagyon hálásak vagyunk ezért a hétért, különösen a szervezőknek! Köszönjük, hogy a család csapattal lehetünk testvérkapcsolat!

Reméljük nem felejtik el soha ezeket a szép napokat! És hogy nem feledkeznek el rólunk ~~székely~~ székelyekről!

Sok szeretettel Székelyudvarhelyi barátaitoktól!

2010. június. 17-23

Viszontlátásra, jövőre Tihanyban!